

دو فصلنامه جامعه‌شناسی و مدیریت سبک زندگی، سال سوم، شماره دهم، پاییز و زمستان ۹۶، صفحات ۷۵-۱۰۷

تاریخ دریافت: ۹۶/۰۹/۱۵ تاریخ پذیرش نهایی: ۹۶/۱۰/۱۹

بررسی عوامل مرتبط بر رضایت زناشویی کارکنان (مورد مطالعه: کارکنان متأهل ادارات دولتی شهر آباده)

فهیمه رجبی^۱

مرضیه شکوهی فر^۲

چکیده

هدف از این تحقیق، بررسی عوامل مرتبط بر رضایت زناشویی در جامعه آماری مورد مطالعه است. روش تحقیق در این پژوهش، پیمایش اجتماعی است. جامعه آماری تحقیق، کلیه کارکنان متأهل ادارات دولتی شهر آباده در سال ۱۳۹۵ به تعداد ۱۰۲۳ نفر است که با استفاده از جدول مورگان تعداد ۱۶۰ نفر نمونه در نظر گرفته شد. همچنین ملاک‌های ورود و خروج نمونه‌ها داشتن حداقل مدرک لیسانس و تأهل بود. پس از جمع‌آوری اطلاعات، داده‌ها توسط نرم‌افزارهای Amos (۲۱) و Spss (۱۶) آزمون‌هایی مانند ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل مسیر، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده‌های تحقیق نشان داد ضریب مسیر مستقیم از رضایت زناشویی، سبک زندگی و حمایت اجتماعی به سمت کیفیت زندگی معنادار و مثبت شد. بدین مفهوم که هرچه سبک زندگی بهتر و حمایت اجتماعی بیشتر باشد کیفیت زندگی فرد نیز در سطح بالاتری قرار می‌گیرد.

واژگان کلیدی: سبک زندگی، رضایت زناشویی، حمایت اجتماعی، کیفیت زندگی.

۱. هیأت علمی گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور مرکز آباده، ایران (نویسنده مسئول) rajabi.fahime@yahoo.com

۲. مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد آباده، ایران

مقدمه

ازدواج مهم‌ترین عرف و رسم معمول در تمام جوامع و فرهنگ‌ها است که واجد شکل‌گیری و شکل‌دهی نزدیک‌ترین فرایندهای ارتباطی بین دو نفر و درنهایت تشکیل یک واحد اجتماعی به نام خانواده است. یکی از عوامل تعیین‌کننده سلامت خانواده، رضایت زناشویی است و آنچه باعث تداوم ازدواج می‌شود رضایت زناشویی است. الیس^۱ اظهار داشته، یکی از بهترین تعاریف در خصوص رضایت زناشویی عبارت از احساس عینی از خشنودی، رضایت و لذت تجربه شده در زن یا شوهر موقعی که همه جنبه‌های ازدواج‌شان را در نظر می‌گیرند. استواری و استحکام خانواده به ازدواج و رابطه زناشویی پایدار و بنیادین بستگی دارد؛ یعنی، هر گونه تزلزل و سستی در رضایت زناشویی و یا عدم وجود یک ازدواج موفق، علاوه بر آنکه آرامش روانی زوج‌ها را مختل می‌کند، بقا و دوام خانواده را نیز در معرض خطر قرار می‌دهد (پورمیدانی و همکاران، ۱۳۹۳).

با توجه به اهمیت کارکرد متعادل خانواده و اهمیت جلوگیری از متلاشی شدن آن، شناخت عوامل مرتبط با رضایت زناشویی که پایه استحکام بخش زندگی خانوادگی است؛ ضروری به نظر می‌رسد. بنابراین در صورت توجه به عوامل مؤثر بر رضایت زناشویی می‌توان انتظار داشت که با افزایش رضایت زناشویی، بسیاری از مشکلات روانی، عاطفی و اجتماعی خانواده و در کل، جامعه کاهش می‌یابد. همچنین با ارتقای سطح رضایت زناشویی، افراد جامعه با آرامش خاطر بیشتر، به رشد و تعالی و خدمات اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی خواهند پرداخت و خانواده‌ها نیز از این پیشرفت سود

1. Ellis

خواهد برد. رضایت زناشویی، میزان علاقه بندی زوجین به یکدیگر و نگرش مثبت به متائل بودن است که به عواملی از جمله سبک زندگی، کیفیت زندگی و حمایت اجتماعی بستگی دارد. در این میان می‌توان از سبک زندگی به عنوان عاملی مهمی یاد کرد که رضایت زناشویی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. افراد در همه فرهنگ‌ها واجد مجموعه‌ای از عواطف و احساسات هستند و اگرچه این عواطف و احساسات خاص انسان‌ها است، اما انسان‌ها به عنوان موجودات فرهنگی محصور در الگوی فرهنگی خویش، در نحوه بروز این خصوصیت مشترک به شیوه خاص خود عمل می‌کنند که سبک زندگی آنها نامیده می‌شود (بهاری، ۱۳۹۴: ۱۲۶). سبک زندگی الگوی زندگی یک فرد است که در فعالیت‌ها، دلبستگی‌ها و افکار شخصی بروز می‌کند. درواقع سبک زندگی چیزی بیش از شخصیت یا طبقه اجتماعی شخص است (بهاری، ۱۳۹۴: ۱۲۶). سبک زندگی، مفهومی است که در ادبیات اجتماعی و علم جامعه‌شناسی و مردم‌شناسی شکل گرفته است؛ معنایی است اندام‌وار و به هم پیوسته از مؤلفه‌های مختلف که در شیوه‌های زندگی انسان مؤثر است. به نظر می‌رسد سبک زندگی نقش تعیین‌کننده‌ای در رضایت زناشویی داشته باشد. ارتباط سبک زندگی و رضایت زناشویی مسئله‌ای حیاتی است که در رابطه با زوجین و زندگی زناشویی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

بررسی پیشینه مربوط به رضایت زناشویی و اهمیت آن در کارکرد خانواده می‌تواند مؤید این حقیقت نیز باشد که لحظات غالباً زودگذری که یک زوج به‌طور روزمره تجربه می‌کنند، با نوع سبک زندگی (سلامت‌محور) مرتبط است (درایور و گاتمن، ۲۰۰۴). ارتقا سبک زندگی سلامت‌محور نیازمند یک رویکرد چندبعدی است

که شامل فعالیت‌های آموزشی و ترویج برخی تغییرات رفتاری و مرتبط با سبک زندگی است (ماکوی و همکاران، ۲۰۱۴). در بررسی سبک زندگی سلامت‌محور، مؤلفه‌های عوامل بیرونی و درونی سبک زندگی می‌تواند از عوامل محافظت کننده ازدواج باشد و نقش بسزایی در حفظ و تداوم زندگی و رضایت زناشویی بر عهده داشته باشد (حالدی و همکاران، ۱۳۹۳).

به عقیده دینا^۱ و گریفین^۲، کیفیت زندگی به مثابه هرمی است که مفاہیم آن شامل رضایت از زندگی (در رأس هرم)، رضایت شغلی (در وسط آن) و رضایت از سایر جنبه‌های آن مانند رضایت از همسایگان و افراد خانواده و محیط می‌شود. لذا متغیر کیفیت زندگی و رضایت زناشویی در عین ارتباط مستقیم با یکدیگر از نظر مفهومی با هم تفاوت‌هایی دارند (میر کمالی و همکاران، ۲۰۰۸: ۷۱) از طرفی دیگر بسیاری از صاحب‌نظران علم روان‌شناسی اعتقاد دارند که کیفیت زندگی و رضایت زناشویی از نظر مفهوم متفاوت هستند تفاوت کیفیت زندگی و رضایت زناشویی در این نکه است که رضایت زناشویی یکی از نتایج کیفیت زندگی است (عبدی و همکاران، ۱۳۹۳: ۱۹۳).

بررسی رابطه کیفیت زندگی با رضایت زناشویی در کارکنان متأهل علاوه بر اینکه اطلاعات مهم بهداشتی و اجتماعی محسوب می‌شود می‌تواند باعث ارتقاء برنامه‌های بهداشتی جهت بهتر کردن کیفیت زندگی کارکنان متأهل گردد. این بررسی سبب می‌شود تا مسئولین و رؤسای مراکز و ادارت با آگاهی از نیازهای آنان بتوانند خدمات بهتری برای آنان فراهم و ارائه دهند. همچنین نتایج نشان داد میان میزان حمایت

1. Danna

2. Griffin

اجتماعی و رضایت زناشویی رابطه مستقیم وجود دارد. یافته‌های پژوهش کلارا و همکارانش (۲۰۰۳)، فریدلندر و همکارانش (۲۰۰۷) و تجلی و همکارانش (۲۰۱۰) نشان داد، حمایت اجتماعی ادراک شده بر وضعیت جسمی، روانی، رضایت از زندگی و جنبه‌های مختلف کیفیت زندگی افراد اثرات زیادی دارد و به عنوان یک عامل اساسی و مؤثر در رضایت زناشویی شناخته شده است (صغراییان و همکاران، ۱۳۹۳: ۱۱۰۴).

پژوهش‌ها به طور ثابت بر نقش مؤثر و اساسی حمایت اجتماعی بر رضایت زناشویی تأکید داشته‌اند. لو^۱ معتقد است حمایت اجتماعی اثرات رویدادی استرس‌زا را تعديل می‌کند و به تجربه عواطف مثبت می‌انجامد. همچنین تحقیقات لو نشان داد حمایت اجتماعی با ارتباط زناشویی، حل تعارض، مدیریت مالی، فعالیتهای اوقات فراغت، ارتباط با اقوام و دوستان رابطه مستقیم و مثبت دارد (لو، ۱۹۹۷؛ به نقل از صحراییان و همکاران، ۱۳۹۳). پژوهش‌ها به طور ثابت بر نقش تعديل‌کننده حمایت اجتماعی بر استرس تأکید داشته‌اند. لو معتقد است حمایت اجتماعی اثرات رویدادی استرس‌زا را تعديل می‌کند و به تجربه عواطف مثبت می‌انجامد. حمایت اجتماعی با اکثریت فاکتورهای رضایت زناشویی رابطه مثبت دار (دیلی و همکاران، ۲۰۰۵: ۷۱). همسو با نتایج این پژوهش دیلی و آندرز نشان دادند که حمایت اجتماعی موجب فائق آمدن بر مشکلات زندگی زناشویی می‌شود زوجینی که از حمایت اجتماعية برخوردارند رضایت بالاتری از زندگی زناشویی خود دارند (صغراییان و همکاران، ۱۳۹۳).

با توجه به مطالب بیان شده و اهمیت ویژه ازدواج، خانواده و رضایت زناشویی در اجتماع؛ و با توجه به اینکه، جامعه افراد متاهل در ادارات دولتی حجم کمی را در برنمی‌گیرد؛ به این جامعه پرداخته شد. از این‌رو، هدف اساسی پژوهش حاضر، تبیین و بررسی عوامل مرتبط بر رضایت زناشویی است.

مبانی نظری

در این قسمت به بررسی مهم‌ترین نظریات پیرامون مفاهیم سبک زندگی، کیفیت زندگی، حمایت اجتماعی و رضایت زناشویی پرداخته شده است.

الف. رضایت زناشویی^۱

یکی از نیازهای عاطفی انسان است و ازدواج به عنوان صمیمی‌ترین نوع رابطه در پاسخ به کلیه نیازها اعم از جسمانی و روانی شکل می‌گیرد و یکی از مراحل تکامل انسان محسوب می‌شود. رضایت زناشویی در خانواده مهم‌ترین رکن سلامت روانی افراد خانواده بوده و عبارت است از منطبق بودن رفتارهای اجتماعی زناشویی زوجین با یکدیگر و وجود تعادل منطقی بین نیازهای مادی و معنوی زوجین است. رضایت از زندگی در کیفیت و دوام و بقای آن اثر غیرقابل انکاری دارد عامل اصلی تشکیل و تداوم خانواده، ارضای نیازهای اساسی است (پورمیدانی و همکاران، ۱۳۹۳: ۳۳۳).

هیچ جامعه‌ای نمی‌تواند ادعای سلامت کند، چنانچه از خانواده‌های سالم برخوردار نباشد و هیچ یک از آسیب‌های اجتماعی نیست که فارغ از تأثیر خانواده پدید آید. زوج‌های سالم، خانواده‌های سالم را می‌سازند و خانواده‌های سالم، جامعه

1. Marital Satisfaction

سالم را. استواری و استحکام خانواده به ازدواج و رابطه زناشویی پایدار و بنیادین بستگی دارد؛ رضایت زناشویی را می‌توان احساس عینی از خشنودی، رضایت و لذت تجربه شده توسط زن و شوهر، زمانی که تمام جوانب ازدواجشان را در نظر می‌گیرند، دانست. رضایت زناشویی تأثیر مستقیم و بسزایی در کیفیت زندگی دارد (پورمیدانی، ۱۳۹۳: ۳۳۲).

ب. سبک زندگی

یکی از عوامل مؤثر در رضایت زناشویی سبک زندگی است، سبک زندگی الگوی زندگی فرد است که در فعالیت‌ها، دلبستگی‌ها و افکار شخصی، خود را نشان می‌دهد. سازمان بهداشت جهانی، سبک زندگی را الگوی مشخص و قابل تعریف رفتاری می‌داند که از تعامل بین ویژگی‌های شخصی، روابط اجتماعی، شرایط محیطی و موقعیت‌های اجتماعی- اقتصادی حاصل می‌شود (پورمیدانی و همکاران، ۱۳۹۳: ۳۳۲). سبک زندگی اصطلاحی است که آدلر برای اشاره به حال و هوای زندگی فرد به کار می‌برد. سبک زندگی هدف فرد، خودپنداره، احساس‌های فرد نسبت به دیگران و نگرش فرد نسبت به دنیا را شامل می‌شود. او سبک زندگی را بیش از هر چیز خلاقیتی می‌داند که حاصل کنار آمدن با محدودیت‌ها، موانع، تضادها و بحران‌هایی است که فرد در مسیر پیشرفت به سوی آرمانش بروز می‌دهد (پورمیدانی و همکاران، ۱۳۹۳: ۳۳۲).

سبک زندگی سلامت محور دارای شاخص‌های متعددی است، عبارت‌اند: ۱. سلامت اجتماعی: به وظایفی اشاره می‌کند که فرد در ارتباط با دیگران، فراتر از خود و خانواده هسته‌ای خود، انجام می‌دهد. ۲. سلامت معنوی: به وظایفی از زندگی اشاره

دارد که رابطه بین فرد و خداوند را نشان می‌دهد. ۳. سلامت روان‌شناختی: به مفاهیم درونی شده‌ای اشاره دارد که به‌طور مستقیم وظایف رفتاری زندگی نیستند؛ اما در لایه‌های زیرین عاطفی و شناختی، حضور دارند. ۴. شاخص اخلاق: به صفات و رفتارهای درونی شده‌ای در فرد اشاره دارد که وظیفه رسمی و قانونی او محسوب نمی‌شود، اما فرد آن صفت را دارد و آن رفتار را انجام می‌دهد. ۵. شاخص مالی: به رفتارهایی از فرد اشاره دارد که مستقیم یا غیرمستقیم به امور اقتصادی و مادی زندگی مربوط می‌شود. ۶. شاخص خانواده: به رفتارها و روابط فرد از این حیث که عضوی از یک خانواده است؛ اشاره دارد. ۷. شاخص سلامت: به تمام اموری اشاره دارد که به‌گونه‌ای در سلامت جسمانی و روانی فرد، ایفای نقش می‌کند. ۸. شاخص تفکر و علم: به فضای شناختی فرد، اشاره دارد؛ اعم از شناختهای موجود در فرد، تلاش برای افزایش شناخته‌ای خود و ... ۹. شاخص دفاعی - امنیتی: به وظایفی اشاره دارد که به‌صورت فردی یا اجتماعی، به امنیت افراد و جامعه مربوط می‌شود. ۱۰. شاخص زمان‌شناسی: به وظایف فرد در ارتباط با استفاده بهینه از زمان مربوط می‌شود (طغیانی و همکاران، ۱۳۹۲).

ج. کیفیت زندگی^۱

تاریخچه پیدایش مفهوم کیفیت زندگی به دوران ارسسطو در ۳۸۵ سال قبل از میلاد مسیح بازمی‌گردد. در آن دوران ارسسطو «زندگی خوب» یا «خوب انجام دادن کارها» را به معنی شاد بودن در نظر گرفته است؛ در واقع شادی یا شادمانه زیستن در گذشته با آنچه امروز کیفیت زندگی نام دارد تلقی می‌شد؛ ولی باصطلاح کیفیت زندگی تا

1. Quality of Life

قرن بیستم مورد استفاده قرار نگرفت؛ به مرور زمان محققین متوجه شدند که کیفیت زندگی می‌تواند یکی از پیامدهای پراهمیت در ارزیابی‌های سلامت، موقیت و خوشبختی باشد (نجات، ۱۳۸۷: ۶۱). بنا به تعریف سازمان بهداشت جهانی کیفیت زندگی، در ک افراد از موقعیت خود در زندگی از نظر فرهنگ، سیستم ارزشی که در آن زندگی می‌کنند، اهداف، انتظارات، استانداردها و اولویت‌هایشان است. پس موضوعی کاملاً ذهنی بوده و توسط دیگران قابل مشاهده نیست و بر در ک افراد از جنبه‌های مختلف زندگی استوار است (نجات، ۱۳۷۸: ۶۰).

اغلب دانشمندان توافق دارند که مفهوم کیفیت زندگی همواره پنج بعد زیر را در بر می‌گیرد:

۱. فیزیکی: مفاهیمی مانند قدرت، انرژی، توانایی انجام فعالیت‌های روزمره و مراقبت از خود از این دسته هستند.
۲. روانی: اضطراب، افسردگی و ترس از این زمرة‌اند.
۳. اجتماعی: این بعد در مورد رابطه فرد با خانواده، دوستان و همکاران و درنهایت جامعه است.
۴. روحی: در ک فرد از زندگی و هدف و معنای زندگی را در بر می‌گیرد. ثابت شده است که بعد روحی، زیرمجموعه بعد روانی نبوده و یک دامنه مهم و مستقل محسوب می‌شود.
۵. علائم مربوط به بیماری یا تغییرات مربوط به درمان: در این راستا مواردی مانند درد، تهوع و استفراغ را می‌توان نام برد. این بعد بیشتر در ابزارهای اختصاصی مورد توجه واقع می‌شود (والترز، ۲۰۰۴).

از نگاه سازمان بهداشت جهانی، کیفیت زندگی، پندارهای فرد از وضعیت زندگیش با توجه به فرهنگ و نظام ارزشی که در آن زیست می‌کند و ارتباط این دریافت‌ها با اهداف، انتظارات، استانداردها و اولویت‌های مورد نظر است (نجات، ۱۳۷۸: ۶۰).

کیفیت زندگی شامل موارد زیر است:

۱. اجتماعی: استفاده از کمک‌های جامعه، لیست‌های انتظار برای مسکن عمومی

و...

۲. سلامتی: تولد نوزادان کم وزن، افراد مسن در انتظار برای قرار دادن در مکان‌های

مراقبت طولانی مدت

۳. اقتصادی: تعداد مردم بیکار، تعداد کارکنان، ورشکستگی و...

۴. محیط‌زیست: ساعات متوسط کیفیت هوای زیست‌محیطی، انحراف دادن از دفن

زباله به جعبه‌های آبی.

ضرورت بیبود کیفیت زندگی

در دنیای امروز، نه فقط کمیت زندگی، بلکه کیفیت زندگی و ارزیابی که فرد از زندگیش دارد؛ ارزش زیادی پیدا کرده است، چراکه میزان لذتی که فرد از زندگی می‌برد و میزان رضایتی که از زندگی دارد مهم‌ترین فرصت را برای داشتن یک زندگی شاد به او می‌دهد.

هدف متخصصان بالینی در قرن اخیر، یاری رساندن به دیگران جهت غلبه یافتن بر

دردها و رنج هایشان بود. اگرچه این هدف در خور تحسین است، اما بر طرف کردن رنج و درد کافی نیست. به مراجعان باید کمک کرد تا توانمندی های خود را نشان داده و منابع شخصی و نقاط قوت جدید خود را کشف کنند. روان شناسان بالینی در موقعیت عالی برای کمک کردن به دیگران هستند تا در مقیاس کیفیت زندگی از اعداد منفی به صفر و سپس به سوی دامنه های مثبت حرکت کنند (نجات، ۱۳۷۸: ۶۰)

۵. حمایت اجتماعی^۱

حمایت اجتماعی را می توان به عنوان شبکه ای از ارتباطات توصیف کرد که رفاقت و همکاری را فراهم می آورد و شامل کمک به فرد به منظور فهم و مقابله بهتر با رویداد استرس زا می شود؛ حمایت ابزاری به معنای کمک مالی یا کالایی و حمایت اطلاعاتی، به عنوان اطلاعاتی که در زمینه رویداد استرس زا به فرد داده می شود و حمایت عاطفی که به منزله اطمینان بخشی و یا دلگرمی دادن به فرد در شرایط استرس زا است (حیدرخانی و همکاران، ۱۳۹۶: ۱۲۲). دریافت بازخورد مناسب و حمایت گرایانه در ابعاد مختلف، احساس رضایت از کیفیت زندگی را ارتقا می بخشد و به وضعیت نابسامان افراد سروسامان می بخشد.

حمایت اجتماعی بر وضعیت جسمی، روانی، رضایت از زندگی و جنبه های مختلف کیفیت زندگی افراد اثرات زیادی دارد و به عنوان یک عامل تعديل کننده مؤثر در مقابله و سازگاری با شرایط بد زندگی شناخته شده است (فریدرلندر، ۲۰۰۷: ۲۶۴).

حمایت اجتماعی به چند دلیل دارای اهمیت ویژه ای است؛ اول اینکه انسان موجودی اجتماعی است و ارتباط اجتماعی به عنوان یکی از عوامل اصلی در کیفیت زندگی

1. Social Support

اشخاص مطرح است. همچنین اثرات نامطلوب انزواه اجتماعی و یا از دست دادن پیوندهای اجتماعی در زندگی افراد، شواهد محکمی برای تأیید این قضیه هستند (حیدرخانی و همکاران، ۱۳۹۶: ۱۱۳).

به دنبال خانواده سالم، رضایت زناشویی بالا و مقوله کیفیت زندگی بهتر ایجاد می‌گردد. همچنین خانواده‌ای سالم درگرو حمایت اجتماعی است. سبک زندگی مناسب همانند چتری، پوشش‌دهنده خانواده سالم و جامعه‌ای سالم است. پژوهش‌های متعدد ثابت کرده‌اند که هرچه میزان حمایت اجتماعی افزایش یابد، سطح سلامتی نیز افزایش پیدا می‌کند و بالعکس. از این نگاه، داشتن سلامتی، مشروط به داشتن حمایت اجتماعی است (پورمیدانی و همکاران، ۱۳۹۳: ۳۳۷). به اعتقاد گاتمن^۱ در خصوص کیفیت زندگی و رابطه آن با رضایت زناشویی، زوج‌ها باید یاد بگیرند که چگونه جو را آرام کنند، آرامش خود را بازیابند و توجه خود را دوباره متمرکر کنند. آنها باید دریابند که چگونه می‌توان هیجانات شدید متفاوت را تنظیم و تعدیل کرد. آرام کردن خود و دیگری نه تنها راه را برای یک گفتگوی پربارتر هموار می‌کند، بلکه مؤثر در رضایت زناشویی است (هیکس و همکاران، ۲۰۰۴؛ به نقل از بشرپور و همکاران، ۱۳۹۲: ۴۴). همچنین در عصر حاضر به دلیل تأکید بر کیفیت زندگی در برابر کمیت زندگی افزایش سراسام آور هزینه‌های مراقبت از سلامتی و شناسایی تفاوت در برآیندهای مراقبت‌های سلامتی بر اهمیت مفهوم کیفیت زندگی بیش از گذشته افزوده شده است (حسینایی، ۱۳۸۸: ۸۰).

با توجه به بررسی عوامل مؤثر و تأثیرگذار بر رضایت زناشویی در این تحقیق،

1. Gottman

عواملی چون؛ سبک زندگی سلامت‌محور، کیفیت زندگی و حمایت اجتماعی مورد بررسی قرار گرفت، سبک زندگی، کیفیت زندگی و رضایت زناشویی عامل مهمی در پایداری ازدواج و رضایت زناشویی است. به طوری که حمایت اجتماعی و سبک زندگی، عامل مهمی در پایداری ازدواج و رضایت زناشویی است و رضایت زناشویی تأثیر خیلی زیادی در بهبود کیفیت زندگی افراد دارد. با توجه به ارتباط سبک زندگی و رضایت زناشویی باید از طریق آموزش سبک زندگی به افراد کمک کرد تا به اصلاح سبک زندگی خود و شناسایی سبک‌های مخربی که رضایت زناشویی را دچار اختلال می‌کند و نیز اتخاذ سبک مبتنی بر گرایش اجتماعی، تمایلات خودخواهانه خود را کنار گذاشته و روابط خود را بهبود بخشنده باعث غنی‌سازی کیفیت زندگی خود شوند.

و. پیشینه تحقیق تجربی پژوهش

بر اساس نتایج مطالعات، عوامل متعددی بر رضایت زناشویی کارکنان متأهل و ابعاد آن تأثیرگذار است که از آن جمله می‌توان به سبک زندگی، کیفیت زندگی و حمایت اجتماعی اشاره کرد.

قربانعلی پور (۱۳۸۷) در تحقیقی تحت عنوان «بررسی رابطه سبک زندگی با رضایت زناشویی در بین زوج‌ها» نشان داد، تغییر سبک زندگی، تغییر در باورهای ناکارآمد زوج‌ها، بهبود مبادلات کلامی، روابط جنسی و هم سویی در چگونگی حل مشکلات زندگی را باعث می‌شود و منجر به افزایش رضایت زناشویی می‌گردد. همچنین نشان داد، عوامل مرتبط با فشار روانی و مدیریت استرس (از مؤلفه‌های سبک زندگی) بر مشکلات جنسی و میزان رضایت زناشویی مرتبط است، به نحوی که افرادی

که از راههای مسئله مدار استفاده می‌کنند، به میزان قابل توجهی از رضایت بیشتری برخوردار بودند (پورمیدانی و همکاران، ۱۳۹۳: ۳۳۵).

کاظمی و همکاران (۱۳۸۹) در تحقیقی تحت عنوان «بررسی اثربخشی برنامه ارتفاع کیفیت زندگی زوجین بر رضایتمندی زناشویی و سلامت روان» نتایج حاکی از این است که برنامه آموزشی استفاده شده، باعث افزایش رضایتمندی زناشویی و نیز سلامت روان در گروه آزمایش شده و این تغییرات در طول یک ماه پیگیری حفظ شده است.

اسماعیل‌پور و همکاران (۱۳۹۲) در تحقیقی تحت عنوان «بررسی رابطه مؤلفه‌های مهارت‌های اجتماعی بر رضایت زناشویی»، نتایج پژوهش حاکی از این است که بین مؤلفه‌های مهارت‌های ارتباطی با متغیر رضایت زناشویی رابطه معناداری وجود دارد، همچنین زوجین با مهارت‌های ارتباطی بالا در متغیر رضایت زناشویی موفق‌تر عمل می‌کنند.

حسین دخت و همکاران (۱۳۹۲) در تحقیقی تحت عنوان «رابطه هوش معنوی و بهزیستی معنوی با کیفیت زندگی و رضایت زناشویی» به بررسی رابطه بین متغیرها پرداختند، نتایج حاکی از این است که بین کیفیت زندگی و رضایت زناشویی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد.

عابدی و همکاران (۱۳۹۳) در تحقیقی تحت عنوان «بررسی رابطه کیفیت زندگی با رضایت زوجین نابارور با روش تحلیل مسیر» به بررسی رابطه بین متغیرها پرداختند، نتایج حاکی از این است که بین بعد جسمانی کیفیت زندگی و رضایت زوجین در

سطح ۵٪ معنادار است اما بین بعد روانی کیفیت زندگی و رضایت زوجین در همین سطح معنادار نیست.

پورمیدانی و همکاران (۱۳۹۳) در تحقیقی تحت عنوان «رابطه سبک زندگی با رضایت زناشویی» نتایج حاکی از آن است که بین سبک زندگی و رضایت زناشویی رابطه معناداری وجود دارد. همچنین در تحلیل رگرسیون نشان داد سبک زندگی می‌تواند ۲۰ درصد واریانس رضایت زناشویی را تبیین کند.

صحراییان (۱۳۹۳) در تحقیقی تحت عنوان «رابطه میان حمایت اجتماعی و رضایت زناشویی در زنان بارور» نتایج حاکی از آن است که بین میزان حمایت اجتماعی و رضایت زناشویی رابطه وجود دارد.

بهاری (۱۳۹۴) در تحقیقی تحت عنوان «نقش سبک زندگی در رضایت زناشویی زوجین» نتایج حاکی از این است که زوجینی که دارای سبک زندگی یکسانی بودند نسبت به زوجینی که دارای سبک زندگی متفاوت بودند از رضایت زناشویی بالاتری برخوردار بودند.

ابراهیمی و همکاران (۲۰۱۲) در تحقیقی تحت عنوان «بررسی رابطه بین هوش هیجانی و تعالی معنوی بر رضایت زناشویی» پرداختند، نتایج پژوهش حاکی از این بود که هوش هیجانی بالا و تعالی معنوی بالا منجر به رضایت زناشویی بیشتر می‌گردد. اسچوماچر^۱ (۲۰۰۵) در تحقیقی تحت عنوان «بررسی عوامل مؤثر در رضایت زناشویی» نتایج پژوهشی حاکی از این است که مهم‌ترین عامل رضایت زناشویی را

1. Schumacher

انطباق بین زوج‌ها توصیف می‌کند و معتقد است این عامل سطح رضایت زناشویی را افزایش می‌دهد. رضایت زناشویی، میزان علاوه‌مندی زوج‌ها به یکدیگر و نگرش مثبت به متأهل بودن است که با عواملی از جمله تحریف آرمانی، مسائل شخصیتی، ارتباط، حل تعارض، مدیریت مالی، فعالیت‌های اوقات فراغت، رابطه جنسی، فرزندان، دوستان و جهت‌گیری مذهبی وابسته و ارتباط دارد (عامری، ۱۳۸۱).

کرادوک^۱ (۲۰۰۷) در تحقیقی تحت عنوان «بررسی مقوله‌های مؤثر در رضایت زناشویی» نتایج پژوهشی حاکی از این است، که زوج‌هایی که انعطاف‌پذیری، سازگاری و همبستگی بیشتری داشته‌اند از رضایت زناشویی بیشتری برخوردار بوده‌اند و همچنین همبستگی مثبت را بین رضایت زناشویی با مؤلفه‌های همسویی در اوقات فراغت، همگرایی در مسائل مربوط به فرزندان، ازدواج و دوستان به دست آورده‌اند.

کانوی^۲ و همکاران (۲۰۱۰) در تحقیقی تحت عنوان «بررسی رابطه سلامت روان بر رضایت زناشویی» نتایج پژوهشی حاکی از این بود که بین سلامت روان و رضایت زناشویی رابطه مثبت وجود دارد و کسانی که از سلامت روان خوبی برخوردارند از زندگی زناشویی لذت می‌برند.

ماکوی^۳ و همکاران (۲۰۱۴) در تحقیقی تحت عنوان «بررسی رابطه سبک زندگی سلامت‌محور و سلامت روان بر رضایت زناشویی» پرداختند، نتایج حاکی از این است که سبک زندگی سلامت‌محور (به‌خصوص در فاکتور انجام فعالیت‌های ورزشی) منجر به سلامت روان بالاتر و درنهایت منجر به رضایت زناشویی می‌گردد.

1 . Craddock

2 . Kanoy

3 . Kanoy

بسچلو^۱ (۲۰۱۴) در تحقیقی تحت عنوان «بررسی رابطه بین سبک زندگی سالم بر نشانه‌های افسردگی و اضطراب» نتایج تحقیق حاکی از این است که این نشانه‌ها با سبک زندگی سالم، بهبود و رضایت‌بخش می‌شود و با اصلاح سبک زندگی افسردگی و اضطراب کاهش می‌یابد. (ماکوی و همکاران، ۱۴: ۷۲).

با توجه به مباحث فوق فرضیه‌های تحقیق به شرح ذیل است:

۱. بین سبک سلامت‌محور و رضایت زناشویی در بین کارکنان متأهل ادارات دولتی شهر آباده رابطه وجود دارد؟
۲. بین سبک زندگی سلامت‌محور و کیفیت زندگی در بین کارکنان متأهل ادارات دولتی شهر آباده رابطه وجود دارد؟
۳. بین سبک زندگی سلامت‌محور و حمایت اجتماعی در بین کارکنان متأهل ادارات دولتی شهر آباده رابطه وجود دارد؟
۴. بین کیفیت زندگی و رضایت زناشویی در بین کارکنان متأهل ادارات دولتی شهر آباده رابطه وجود دارد؟
۵. بین حمایت اجتماعی و رضایت زناشویی در بین کارکنان متأهل ادارات دولتی شهر آباده رابطه وجود دارد؟
۶. بین کیفیت زندگی و حمایت اجتماعی در بین کارکنان متأهل ادارات دولتی شهر آباده رابطه وجود دارد؟

1. Beschlu

روش‌شناسی

مطالعه حاضر، از نوع پیمایش اجتماعی است. جامعه آماری تحقیق، کلیه کارکنان مؤهل ادارات دولتی شهر آباده در سال ۱۳۹۵ که تعداد ۱۰۲۳ نفر است که با استفاده از جدول مورگان تعداد ۱۶۰ نفر نمونه در نظر گرفته شد. همچنین ملاک‌های ورود و خروج نمونه‌ها (داشتن حداقل لیسانس و مؤهل بودن) بود. روایی پرسشنامه، با استفاده از روایی صوری و پایایی آن با محاسبه آلفای کرونباخ قابل قبول تعیین شده است. پس از جمع‌آوری اطلاعات، داده‌ها توسط نرم‌افزارهای Spss(۱۶) و Amos پایایی سنجیدیم و سپس با استفاده از آماره‌های توصیفی نظیر میانگین و انحراف معیار و همچنین توسط آزمون‌هایی مانند ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل مسیر، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

جدول ۱. نتایج ضریب آلفای کرونباخ جهت سنجش پایایی

	ضریب آلفای کرونباخ		مؤلفه‌ها	متغیر
۰/۸۴	سلامت معنوی	۰/۸۹	سلامت جسمانی	سبک زندگی
۰/۸۲	سلامت اجتماعی	۰/۸۷	ورزش و تدرستی	
۰/۷۹	اجتناب از داروها، مواد مخدر و الکل	۰/۸۵	کنترل وزن و تغذیه	
۰/۸۵	پیشگیری از حوادث	۰/۸۷	پیشگیری از بیماری‌ها	
۰/۷۶	سلامت محیطی	۰/۸۸	سلامت روان‌شناختی	
	۰/۸۷		میانگین کلی	
		۰/۶۳	حملات اجتماعی مربوط به دوستان	حملات اجتماعی
		۰/۸۹	حملات اجتماعی مربوط به خانواده	
۰/۸۳			میانگین کلی	
۰/۹۵			میانگین کلی	کیفیت زندگی
۰/۹۲			میانگین کلی	رضایت زناشویی

رضایت زناشویی

تعریف مفهومی: رضایت زناشویی، میزان علاوه‌مندی زوجین به یکدیگر و نگرش مثبت به متأهل بودن است که به عواملی از جمله مسائل شخصیتی، ارتباط، حل تعارض، مدیریت مالی، فعالیت‌های اوقات فراغت، رابطه جنسی، فرزند پروری، نقش‌های مساوات طلبی و جهت‌گیری مذهبی وابسته است (پور میدانی و همکاران، ۱۳۹۳).

تعریف عملیاتی: برای سنجش متغیر رضایت زناشویی از پرسشنامه اینریچ استفاده شد. پرسشنامه رضایت زناشویی اینریچ شامل ۴۷ ماده است. ۹ مقیاس این پرسشنامه شامل موضوعات شخصیتی، ارتباط زناشویی، حل تعارض، مدیریت مالی، فعالیت‌های اوقات فراغت، روابط جنسی ازدواج و فرزندان، اقوام و دوستان و جهت‌گیری مذهبی است. پاسخ نامه این تست هم بر اساس مقیاس لیکرت و در ۵ گزینه است. اولسون و دیگران، اعتبار این پرسشنامه را با روش ضربی آلفا، ۹۲٪ گزارش کردند.

سبک زندگی سلامت محور

تعریف مفهومی: سازمان بهداشت جهانی، سبک زندگی سلامت محور را الگوهای مشخص و قابل تعریف رفتاری می‌داند که از تعامل بین ویژگی‌های شخصی، روابط اجتماعی، شرایط محیطی و موقعیت‌های اجتماعی - اقتصادی حاصل می‌شود (پور میدانی و همکاران، ۱۳۹۳).

تعریف عملیاتی: منظور از سبک زندگی در این پژوهش، سبک زندگی ارتقاء دهنده سلامت است که با استفاده از ابزار پرسشنامه استاندارد سبک زندگی ارتقاء

دهنده سلامتی سنجیده خواهد شد و نمره‌ای که هر پاسخگو به سوالات پرسش نامه می‌دهد که این سنجش بر اساس مقیاس لیکرت انجام می‌گیرد.

کیفیت زندگی

تعریف مفهومی: سازمان بهداشت جهانی کیفیت زندگی را برداشت فرد از وضعیت زندگی خود با توجه به فرهنگ و نظام‌های ارزشی موجود در متن زندگی اش و ارتباط این دریافت‌ها با انتظارات، استانداردها و اولویت‌های مورد نظر فرد می‌داند (هادی و همکاران، ۱۳۸۹: ۵۰).

منظور از کیفیت زندگی در این پژوهش نمره‌ای است که فرد از پرسش نامه-SF-36 دریافت می‌کند. این پرسش نامه از ۸ خرده مقیاس شامل عملکرد جسمی، ایفای نقش جسمی، درد بدنی، سلامت عمومی، سرزندگی، عملکرد اجتماعی، ایفای نقش هیجانی و سلامت روانی تشکیل می‌شود.

حمایت اجتماعی

تعریف مفهومی: حمایت اجتماعی را می‌توان به عنوان شبکه‌ای از ارتباطات توصیف کرد که رفاقت و همکاری را فراهم می‌آورد و شامل کمک به فرد به‌منظور فهم و مقابله بهتر با رویداد استرس‌زا می‌شود.

تعریف عملیاتی: پرسش نامه حمایت اجتماعی^۱ را ثامنی (۱۳۷۴) بر اساس تحلیل عوامل ساخته و اعتباریابی کرده است. این پرسش نامه ۲۸ آیتم دارد که از سوی آزمودنی به صورت نادرست و درست پاسخ داده می‌شود. به این گزینه‌ها نمره‌های صفر و یک اختصاص می‌یابند.

1. Social Support Scale

یافته‌ها

۱. یافته‌های توصیفی

نتایج این پژوهش حاکی از آن بود که میانگین سنی شرکت کنندگان در این پژوهش ۳۸/۹۶ با انحراف معیار ۹/۸ سال بود. ۵۸ درصد از افراد میزان تحصیلات لیسانس، ۳۰ درصد فوق دیپلم و ۱۲ درصد هم فوق لیسانس و بالاتر بودند. اکثربین افراد یعنی ۶۸ درصد از آنها دارای یک فرزند بودند. در جدول دو، کمترین و بیشترین نمره، میانگین و انحراف معیار همه متغیرهای پژوهش آمده است:

جدول ۲. آمارهای توصیفی متغیرهای پژوهش

انحراف معیار	میانگین	بیشترین نمره	کمترین نمره	متغیرها
۸/۹۶	۱۶۸/۴۵	۲۰۱	۸۵	سبک زندگی
۶/۴۴	۷۱/۳	۹۶	۳۵	کیفیت زندگی
۱۳/۴۱	۳۹/۲۶	۴۵	۳۳	حمایت اجتماعی
۵/۰۴	۶۴/۷۰	۹۲	۳۹	رضایت زناشویی

با توجه به جدول شماره ۲، می‌توان گفت که میانگین متغیر سبک زندگی ۱۶۸/۴۵، میانگین متغیر کیفیت زنگی ۷۱/۳، میانگین متغیر حمایت اجتماعی ۳۹/۲۶ و میانگین متغیر رضایت زناشویی ۶۴/۷۰ شده است. بیشترین میانگین مربوط به پرسشنامه سبک زندگی و کمترین میانگین مربوط به پرسشنامه حمایت اجتماعی بود.

۲. یافته‌های استنباطی

برای بررسی ارتباط بین متغیرهای کمی پژوهش با توجه به نرمال بودنشان، از

ضریب همبستگی پرسون استفاده کردیم.

جدول ۳. میزان ضریب همبستگی پرسون بین متغیرهای مستقل و وابسته

نام متغیرها	میزان ضریب همبستگی	سطح معنادار
کیفیت زندگی و سبک زندگی	۰/۶۱	۰/۰۰
حمایت اجتماعی و سبک زندگی	۰/۳۱	۰/۰۱
رضایت زناشویی و سبک زندگی	۰/۳۹	۰/۰۱
حمایت اجتماعی و کیفیت زندگی	۰/۵۴	۰/۰۰
رضایت زناشویی و کیفیت زندگی	۰/۵۸	۰/۰۰
رضایت زناشویی و حمایت اجتماعی	۰/۴۹	۰/۰۰

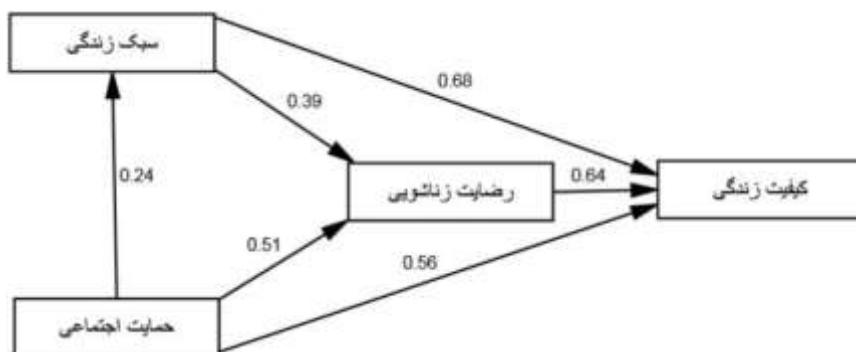
همان‌طور که در جدول شماره ۳ مشاهده می‌شود، ضریب همبستگی مابین رضایت زناشویی با سبک زندگی، کیفیت زندگی و حمایت اجتماعی به ترتیب برابر با ۰/۳۹، ۰/۴۹ و ۰/۴۹ شد که همگی در سطح معناداری کمتر از ۰/۰۱ معنادار شدند. ضریب همبستگی مابین متغیرهایی حمایت اجتماعی با سبک زندگی و کیفیت زندگی به ترتیب برابر با ۰/۳۱ و ۰/۵۴ شد که در سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ معنادار شدند. ضریب همبستگی مابین کیفیت زندگی و سبک زندگی برابر با ۰/۶۱ شد که در سطح معناداری کمتر از ۰/۰۱ معنادار شد. همه این ضرایب مثبت بودند بدین مفهوم که متغیرهای پژوهش در ارتباط مستقیم با یکدیگر قرار داشتند و با افزایش هریک از این متغیرها، دیگری نیز افزایش می‌یابد و بالعکس. بیشترین ضریب همبستگی بین متغیرهای کیفیت زندگی و سبک زندگی بود و کمترین همبستگی بین متغیرهای حمایت اجتماعی و سبک زندگی بود. همه ضرایب همبستگی بین متغیرها در سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ معنادار شد.

جدول ۴. شاخص‌های برازش مدل معادلات ساختاری

RSMEA	χ^2	AGFI	GFI	شاخص‌های برازش
.۰۰۴	۱/۷۱	.۰۹	.۰۹۳	

شاخص‌های برازش مدل در جدول شماره ۴ آمده است. داده‌های پژوهش به خوبی، مدل تحلیل مسیر مورد نظر کیفیت زندگی را تأیید کرده‌اند.

شکل ۱. تحلیل مسیر ارائه شده برای متغیرهای پژوهش

بر طبق شکل شماره ۱ می‌توان گفت، برای هریک از متغیرهای سبک زندگی، حمایت اجتماعی، رضایت زناشویی به سمت کیفیت زندگی ضریب مسیر وجود دارد. از متغیر حمایت اجتماعی به سمت متغیر سبک زندگی ضریب مسیر برابر $0/24$ شد که با $(p=0/07)$ در سطح معناداری بیشتر از $0/05$ ، معنادار نشد. ضریب مسیر از سبک زندگی و حمایت اجتماعی به سمت رضایت زناشویی به ترتیب برابر با $0/39$ و $0/51$ شد که به ترتیب با $(p=0/03)$ و $(p=0/00)$ در سطح معناداری کمتر از $0/05$ ، معنادار شدند و هر دو ضریب مثبت بودند. ضریب مسیر مستقیم از رضایت زناشویی به سمت

کیفیت زندگی برابر با $0/64$ شد که با ($p=0/00$) در سطح معناداری کمتر از $0/05$ مثبت و معنادار شد. ضریب مسیر مستقیم از سبک زندگی و حمایت اجتماعی به سمت کیفیت زندگی به ترتیب برابر با $0/68$ و $0/56$ شد که هر دو با ($p=0/00$) در سطح معناداری کمتر از $0/05$ معنادار و مثبت شدند.

جدول ۵. اثرات مستقیم، غیرمستقیم و اثرات کل بین متغیرها

متغیر مستقل از	متغیر وابسته (به)	اثر مستقیم	P-VALUE برای اثرات مستقیم	اثر	P-VALUE برای اثرات غیرمستقیم	اثر کل	P-VALUE برای اثرات غیرمستقیم
حمایت اجتماعی	سبک زندگی	$0/24$	$0/07$	-	-	$0/24$	-
	رضایت زناشویی	$0/51$	$0/00$	$0/09$	$0/2$	$0/59$	$0/02$
	کیفیت زندگی	$0/56$	$0/00$	$0/32$	$0/03$	$0/88$	$0/04$
	رضایت زناشویی	$0/39$	$0/03$	-	-	$0/39$	-
سبک زندگی	کیفیت زندگی	$0/68$	$0/00$	$0/29$	$0/04$	$0/97$	$0/04$
	رضایت زناشویی	$0/64$	$0/00$	-	-	$0/64$	-

بر طبق جدول شماره ۴، تأثیر غیرمستقیم حمایت اجتماعی به رضایت زناشویی از طریق متغیر واسطه سبک زندگی برابر با $0/09$ شد که از تأثیر مستقیم آن کمتر است و با ($p < 0/05$) معنادار نشد. تأثیر غیرمستقیم حمایت اجتماعی بر کیفیت زندگی از طریق متغیر وابسته سبک زندگی $0/16$ شد که با ($p < 0/05$) معنادار نشد. تأثیر غیرمستقیم حمایت اجتماعی بر کیفیت زندگی از طریق متغیر وابسته رضایت زناشویی $0/32$ شد که با ($p < 0/05$) معنادار شد که از تأثیر مستقیم آن کمتر بود. تأثیر غیرمستقیم سبک زندگی بر کیفیت زندگی از طریق متغیر واسطه رضایت زناشویی

برابر با $0/29$ شد که با $(p=0/04)$ در سطح معناداری کمتر از $0/05$ مثبت و معنادار شد که، اثربخشی متغیر سبک زندگی بر کیفیت زندگی به صورت مستقیم بیشتر از تأثیر غیرمستقیم آن به واسطه متغیر رضایت زناشویی بود. ضریب تعیین برای مدل مسیر برابر با $0/48$ شد بدین مفهوم که 48 درصد از تغییرات متغیر وابسته کیفیت زندگی توسط متغیرهای مستقل سبک زندگی، حمایت اجتماعی و رضایت زناشویی تبیین می‌شود.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر، بررسی عوامل مؤثر بر رضایت زناشویی با تأکید بر سبک زندگی، کیفیت زندگی و حمایت اجتماعی بود. نتایج این پژوهش نشان داد که میانگین نمره سبک زندگی $168/45$ ، میانگین نمره کیفیت زندگی $71/3$ ، میانگین نمره حمایت اجتماعی $39/29$ و میانگین نمره رضایت زناشویی $64/74$ شد که با توجه به نمرات به دست آمده و دامنه نمرات این پرسشنامه‌ها می‌توان گفت که وضعیت کارکنان متأهل ادارات دولتی شهر آباده در این متغیرها در سطح خوبی قرار داشتند و بالاتر از سطح متوسط قرار گرفتند. بیشترین ضریب همبستگی بین متغیرهای کیفیت زندگی و سبک زندگی بود و کمترین نتایج همبستگی بین متغیرهای حمایت اجتماعی و سبک زندگی بود. همه ضرایب همبستگی بین متغیرها معنادار و مثبت شد.

نتایج دیگر این پژوهش بیانگر معنادار بودن مدل مسیر ارائه شده بود. ضریب مسیر از متغیر حمایت اجتماعی به سمت متغیر سبک زندگی برابر $0/24$ شد که مثبت و معنادار شد. ضریب مسیر از سبک زندگی و حمایت اجتماعی به سمت رضایت زناشویی به ترتیب برابر با $0/39$ و $0/51$ شد که معنادار شدند و هر دو ضریب مثبت بودند. ضریب مسیر مستقیم از رضایت زناشویی به سمت کیفیت زندگی برابر با $0/64$

شد که مثبت و معنادار شد. ضریب مسیر مستقیم از سبک زندگی و حمایت اجتماعی به سمت کیفیت زندگی به ترتیب برابر با $0/68$ و $0/56$ شد که هر دو معنادار و مثبت شدند؛ بدین مفهوم که هرچه سبک زندگی بهتر و حمایت اجتماعی بیشتر باشد کیفیت زندگی فرد نیز در سطح بالاتری قرار می‌گیرد. تأثیر غیرمستقیم حمایت اجتماعی به رضایت زناشویی از طریق متغیر واسطه سبک زندگی برابر با $0/09$ شد که از تأثیر مستقیم آن کمتر است و معنادار نشد. تأثیر غیرمستقیم حمایت اجتماعی بر کیفیت زندگی از طریق متغیر وابسته سبک زندگی $0/16$ شد که معنادار نشد. تأثیر غیرمستقیم سبک زندگی بر کیفیت زندگی از طریق متغیر واسطه رضایت زناشویی برابر با $0/24$ شد که مثبت و معنادار شد. اثربخشی متغیر سبک زندگی بر کیفیت زندگی به صورت مستقیم بیشتر از تأثیر غیرمستقیم آن به واسطه متغیر رضایت زناشویی بود. ضریب تعیین برای مدل مسیر برابر با $0/48$ شد بدین مفهوم که 48 درصد از تغییرات متغیر وابسته کیفیت زندگی، توسط متغیرهای مستقل سبک زندگی، حمایت اجتماعی و رضایت زناشویی تبیین می‌شود.

بین کیفیت زندگی و سبک زندگی در این پژوهش همبستگی مثبت و بالای وجود داشت که نشانگر این است که کارکنانی که سبک زندگی ارتقا دهنده سلامت بالای داشتند؛ از کیفیت زندگی بالایی نیز برخوردار بودند. در مطالعه ابراهیمی و همکاران (۲۰۱۲) به این نتیجه رسیدند که بین سبک زندگی و کیفیت زندگی دانشجویان رابطه معناداری وجود دارد که با یافته‌های این پژوهش همسویی دارد.

یکی از نتایج دیگر پژوهش حاضر، همبستگی نسبتاً بالای بین متغیر سبک زندگی و رضایت زناشویی بود بدین مفهوم که هر چه سبک زندگی فرد در سطح بالاتری

قرار داشته باشد فرد از رابطه زناشویی خود رضایت بیشتری دارد که با پژوهش پورمیدانی و همکاران (۱۳۹۳) در زمینه ارتباط سبک زندگی و رضایت زناشویی همسویی دارد.

تغییر سبک زندگی، تغییر در باورهای ناکارآمد زوج‌ها، بهبود مبادلات کلامی، روابط جنسی و هم سویی در چگونگی حل مشکلات زندگی را باعث می‌شود. سبک زندگی مبتنی بر همکاری و اهداف مشترک، زندگی توأم با رضایت زناشویی را به دنبال دارد. افراد با اصلاح سبک زندگی خود، می‌توانند تمایلات خودخواهانه خود را کنار گذاشته و اهدافی با گرایش اجتماعی بالا را برگزیدند. سبک زندگی مناسب می‌تواند درک و فهم زوجین را افزایش دهد و منجر به افزایش رضایت زناشویی گردد. در تبیین این فرضیه با توجه به خرده مقیاس‌های سبک زندگی می‌توان گفت تغذیه و استفاده مناسب و به موقع از مواد غذایی منجر به سلامتی عمومی می‌شود را نام برد. توجه و اهمیت دادن به بهداشت و سلامتی، منجر به آرامش و آسایش و دوری از هرگونه بیماری می‌شود و این مسائل می‌تواند رضایتمندی زناشویی را به دنبال داشته باشد.

همبستگی بالای بین حمایت اجتماعی و کیفیت زندگی یکی دیگر از نتایج این پژوهش بود که هرچه حمایت اجتماعی برای افراد بیشتر باشد کیفیت زندگی آنها در سطح بالاتری قرار می‌گیرد. در مطالعه کوواردو^۱ (۲۰۱۰) ارتباط قوی بین حمایت اجتماعی و کیفیت زندگی به دست آمد. در مطالعه کیس^۲ (۲۰۱۱) مشخص گردید که حمایت عاطفی ارتباط مستقیم و معناداری با کیفیت زندگی دارد. که نتایج تحقیق

1. Quverdo

2. Keyes

کواردو و کیس نیز با تحقیق حاضر همسویی داشت. نتایج مطالعه حیدرزاده و همکاران (۱۳۹۴) نیز نشان داد که، حمایت اجتماعی دارای ارتباط مستقیم و معناداری با کیفیت زندگی است؛ به گونه‌ای که با افزایش حمایت اجتماعی از سوی منابع مختلف می‌توان از مشکلات جسمی کاست. همین طور با افزایش حمایت اجتماعی، کیفیت زندگی از بعد روانی و بعد اجتماعی افزایش می‌یابد که با فرضیه پژوهشی تحقیق حاضر در خصوص حمایت اجتماعی و کیفیت اجتماعی همسویی داشت. نتایج مطالعه جاسسن^۱ (۲۰۱۱) بیانگر این است که بین حمایت اجتماعی و رضایت از زندگی و کیفیت زندگی ارتباط معناداری دارد.

یکی دیگر از نتایج این پژوهش همبستگی بالای بین حمایت اجتماعی و رضایت زناشویی بود و هرچه حمایت اجتماعی بیشتر شود رضایت از زناشویی نیز بیشتر می‌شود که با پژوهش حسینی و همکاران (۲۰۱۱) در مورد حمایت اجتماعی و رضایت زناشویی، همسویی داشت. پژوهش معتمدی شلمزاری و همکاران (۲۰۰۸) که نشان دادند حمایت اجتماعی تأثیر معناداری بر رضایتمندی از زندگی دارد آنها معتقدند حمایت اجتماعی و روابط صمیمانه با ارتباطات زناشویی صمیمی و عوامل استرس‌زا و روحیه افراد در ارتباط است. دیگر تحقیقات انجام شده نیز نشان می‌دهد سبک زندگی، نقش تعیین‌کننده‌ای در رضایت زناشویی داشته است. یافته‌های مطالعات مالک افضلی و همکاران (۲۰۰۶)، سالاروند و عبدالی (۲۰۰۷) نیز با پژوهش حاضر همسو و همخوان بود.

با توجه به نتایج رضایت‌بخش این تحقیق و همسویی با بسیاری از تحقیق‌هایی

۱ . Josefsson

مشابه و تأثیرات مستقیم و مطلوبی که سبک زندگی صحیح در بهبود زندگی دارد، پیشنهاد می‌شود کارگاه‌های آموزی و دوره‌های ضمن خدمت برای کارکنان ادارات و در سطح وسیع‌تر برای شهروندان برگزار شود.

همان‌طور که از نتایج مشاهده شد، سازه‌های سبک زندگی، حمایت اجتماعی و کیفیت زندگی عواملی مهمی در پایداری ازدواج و رضایت زناشویی و دارند. با استناد به پژوهش‌های ذکر شده مشخص گردید که دانش و آگاهی زوجین از عوامل مؤثر بر رضایت زناشویی بسیار اندک بوده است، آگاهی و دانش زوجین در کشور ما، به علت مسائل فرهنگی و عقیدتی بسیار پایین است.

منابع

- اسماعیل‌پور، خلیل و خواجه، وجیهه و مهدوی، نفیسه (۱۳۹۲)، پیش‌بینی رضایت زناشویی همسران بر اساس باورهای ارتباطی و مهارت‌های ارتباطی، *مجله خانواده پژوهشی*، شماره ۳۳، صص ۴۴-۲۹
- بشرپور، سجاد و نریمانی، محمد و زادکان، علی عیسی (۱۳۹۲)، ارتباط سبک‌های مقابله‌ای و حمایت اجتماعی با استرس ادراک شده، *فصلنامه مطالعات روان‌شناختی الzهرا*، دوره ۹، شماره ۲، صص ۴۸-۲۹
- بهاری، زهرا (۱۳۹۴)، نقش سبک زندگی در رضایت زناشویی زوجین، *فصلنامه فرهنگ مشاوره و روان‌درمانی*، سال ششم، شماره ۲۲
- پورمیدانی، سمیه و نوری، ابوالقاسم و شفتی، عباس (۱۳۹۳)، رابطه سبک زندگی با رضایت زناشویی. *فصلنامه خانواده پژوهی*، سال دهم، شماره ۳۹، صص ۳۳۴-۳۳۱
- فتحی آشتیانی، علی و جعفری کندوان، غلامرضا (۱۳۹۰)، مقایسه سبک زندگی، کیفیت زندگی و سلامت روان کارکنان دو دانشگاه با وابستگی نظامی و غیرنظامی. *مجله طب*، شماره ۱، صص ۲۴-۱۷
- حسینیانی، علی (۱۳۸۸)، مقایسه سبک زندگی، سبک فرزند پروری، تربیت تولد و عزت نفس در افراد وابسته به مواد و افراد عادی در شهر تهران، *طرح تحقیقاتی، معاونت پژوهشی دانشگاه علوم بهزیستی و توان بخشی تهران*.
- حسین دخت، آرزو و فتحی آشتیانی، علی و تقی زاده، محمدحسین (۱۳۹۲)، رابطه هوش معنوی و بهزیستی معنوی با کیفیت زندگی و رضایت زناشویی، *فصلنامه روان‌شناسی دین*، دوره ششم، شماره دهم، صص ۷۴-۵۷
- حیدرخانی، هابیل و قنبری، نوزر و محبی، سیروس (۱۳۹۶)، بررسی نقش ابعاد حمایت اجتماعی بر رضایت از کیفیت زندگی شهری، *مطالعات جامعه‌شناسختی شهری*؛ سال ۷، شماره ۲۳، صص ۱۳۲-۱۰۵.

- خالدی، موتایی، پورابراهیم و قربان (۱۳۹۳)، عوامل حفاظت کننده ازدواج در افراد متأهل دارای عوامل خطر، *مجله خانواده پژوهی*، شماره ۱۰ و صص ۴۵-۳۱
- صحراییان، کیمیا و جعفرزاده، فاطمه و پورسمر، لیلا (۱۳۹۳)، رابطه میان حمایت اجتماعی و رضایت زناشویی در زنان نابارور بر اساس عامل ناباروری، *محله دانشکده پرستاری و مامایی ارومیه*، دوره دوازدهم، شماره دهم، صص ۱۱۱۵-۱۱۰۴
- طغیانی، مجتبی و کجاف، محمدباقر و بهرامپور، مهدی (۱۳۹۳)، رابطه سبک زندگی اسلامی با نگرش‌های ناکارآمد دانشجویان، *دانش و پژوهش در روان‌شناسی کاربردی*، سال چهاردهم، شماره ۴، صص ۴۳-۳۵
- عابدی، قاسم و درواری، سیدهاشم و نادی قرا، اصغر و رستمی، فریده (۱۳۹۳)، بررسی رابطه کیفیت زندگی با رضایت زناشویی زوجین نابارور با روش تحلیل مسیر، *محله دانشگاه علوم پزشکی مازندران*، دوره ۲۴، شماره ۱۱۷ صص ۱۹۳-۱۸۴
- کاظمی، پروانه؛ آقامحمدیان شعباف، حمیدرضا؛ مدرس غروی، مرتضی؛ بهروز؛ بهرام (۱۳۹۰). بررسی اثربخشی برنامه ارتقاء کیفیت زندگی زوجین بر رضایتمندی زناشویی و سلامت روان، *پژوهش‌های روان‌شناسی بالینی و مشاوره* سال اول، شماره ۲ صص ۸۶-۷۱
- میرزانیان، بهرام (۱۳۹۲)، مقایسه رضایت زناشویی، سبک زندگی و سلامت روان در مردان و زنان بازنشسته و غیر بازنشسته، *دانش و پژوهش در روان‌شناسی کاربردی*، سال ۶۰-۵۳ چهاردهم، شماره ۴، صص ۶۵-۴۴
- نجات، سحرناز (۱۳۸۷)، کیفیت زندگی و اندازه گیری آن، *محله تخصصی اپیدمیولوژی ایران*، دوره ۴، شماره ۲ صص ۶۲-۵۷
- Ebrahimi, A., Keykhosrovani, M. , Dehghani ,M. , & Javdan, M. (2012). *Investigating the Relationship between Resiliency, Spiritual Intelligence and Mental Health of a group of undergraduate*

- Students. *Science Journal*, 9: 67-70.
- Hosseini M, Rezaei A, Keykhosravi Beykzadeh Z.(2011). *[Comparisson of social support and life satisfaction, depression and happiness in elderly men and women (Persian)]*. Journal of Women & Society. 2(4):143-61.
 - Josefsson K, Cloninger CR, Hintsanen M, Jokela M, Pulkki-Råback L(2011). *Keltikangas-Järvinen L. Associations of personality profiles with various aspects of well-being: A population-based study*. J Affect Disord. 133(1-2):265-73.
 - Craddoc, A.E. (2007). *Relationship between attitudinal similarity couples satisfaction in married and de factor couples*. Australian Journal of Psychology, 43, 11-16.
 - Danna K, Griffin RW. Health and well being in the workplace. A review and Synthesis of the literature. *Journal of Management* 1999; 25(3):357-384.
 - Kanoy, K., Steiner, B., & Burchinal. M. (2010). *Marital relationship and individual psychological characteristics that predict physical punishment of children*. Journal of Psychology, 5(3), 319-337.
 - Lu L. Social Support, reciprocity, and well-being. J Socl Psyhol 1997;137(5):618-28.
 - Quevedo R, Abella MC(2011). *Well-being and personality: facet level analyses*. Pers Individ Dif. 50(2):206-11.
 - Pasha Gh, Safarzadeh S, Meshak R(2007). *[Comparisons public health and social support among elderly people in nursing homes and elderly in family (Persian)]*. Journal of Family Studies;3(9):503-17.
 - Malek Afzali H, Broderan EM, Hijazi F, Khojasteh T, Tabrizi R, Faridi T(2006). *[Mobilize the community to improve the health of the elderly in the neighborhood of Tehran Ecbatana (Persian)]*. Hakim Research Journal; 9(4):1-6.
 - Mo'tamed Shalamzari A, Ezhei J, Azad Falah P, Kiyamanesh A(2008). *[The Impact social support in life satisfaction, general health and isolation feeling in older adults above 60 age (Persian)]*. Journal of Psychology; 6(2):45-62.

- Macovei S, Tufan A. A & Vulpe B. I. (2014). *Theoretical Approaches to Building a Healthy Lifestyle through the Practice of Physical Activities*. Procedia - Social and Behavioral Sciences, 117: 86 – 91.
- Mirkamali M, Narengi sani F. Relationship between quality of work life and job satisfaction among faculty members of Tehran and Sharif Universities. Quarterly Journal of Research and Planning in Higher Education 2008; 14(2): 71-101.
- Monica G. (2014). *Study on the Importance of Physical Education in Fighting Stress and a Sedentary Lifestyle among Students at the University of Bucharest*. Procedia -Social and Behavioral Sciences. 117: 104 – 109.
- Salarvand S, Abedi H.(2007).[*Experiences of social support for the elderly in nursing home: a qualitative study (Persian)*]. Iran Journal of Nursing; 20(52):39-50.
- Walters S(2004). *Sample size and power estimation for studies with health related quality of life outcomes: a comparison of four methods using the SF-36*. Health and Quality of Life Outcome; 26: 110 – 127.